

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 27. Doctrina de Trinitate, & Incarnatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV.
A. C. 362.

§. XXVII.

Doctrina de Trinitate, & Incarnatione.

Socr. 3. c. 7.
Ath. ad Antioch. p. 575.
Ruf. 1. c. 29.
Athanas. ad Ant. p. 576.

Quod spectat ad Doctrinam Ecclesiæ, in Concilio Alexandrino de Spiritu S. Divinitate actum est, atque illi damnati, qui Spiritum S. dicebant esse Creaturam, & nihilominus se fidem Nicænam profiteri, & ab erroribus Arianorum alienos esse putabant. Ergo in Concilio statutum; Spiritum S. a Jesu Christi substantia non esse separandum, nec dividendam Trinitatem, si in ea quidquam creatum, inferius, aut posterius ponatur. Etiam vox hypostasis in disquisitionem venit, quia non nulli illos arguebant, qui tres Hypostases admittebant, dicentes, has voces in Scriptura non inveniri. Qui ita querebantur a Concilio rogati sunt, ne quidquam ultra ea, quæ in Symbolo Nicæno continebantur, credendum exigent; eorum tamen opinionem, qui tres dari hypostases affirmabant, ad examen revocare placuit; ergo interrogantur, an hypostases dicerent in sensu Arianorum, nempe divisas, alienas, diversæ a se ipsis substantiæ, & unamquamque per se ipsam subsistentem? ad eum modum, quo filii hominum, & ab aliis Creaturis producta subsistunt? an vellent affirmare tres substantias distinctas, quales sunt aurum, argentum,

gentum, & cuprum? aut, quod alii hæ- Sæculum IV.
A. C. 362.
retici dicebant, dari tria principia, aut
tres Deos? responderunt; se nihil horum
affirmare, nec unquam sibi in mentem
venisse; dixit Concilium: *quomodo ergo
intelligitis, & quare his vocibus utimini?*
responderunt: *quia S. Trinitatem non
solum nomine Trinitatem dici, credimus,
sed vere esse, & subsistere; scimus, quod
Pater sit, & vere subsistat, quod Filius
sit, & vere subsistat in substantia Patris,
& quod S. Spiritus subsistat, & existat;
non tres Deos diximus, aut tria princi-
pia, imo hoc dici, aut cogitari a quoquam
non sustineremus. Sanctam agnoscimus
Trinitatem, sed unicam Divinitatem,
unum Principium, Filium consubstantia-
lem Patri, sicut dixerunt Patres nostri,
Spiritum S. nec Creaturam, nec alienum,
sed proprium, & a substantia Filii, & Pa-
tris inseparabilem.*

Concilium, postquam hanc de trinæ
hypostasi explicationem approbavit, opi-
nionem illorum, qui unicam admittere
accusabantur, examinavit, ut pateret, an
non in erroribus Sabellii essent, Filium,
& Spiritum Sanctum ad nihilum redigen-
tes, & dicentes, quod Filius sit sine substan-
tia, aut Spiritus S. sine substantia. Affir-
marunt, quod hoc non dicerent, nec un-
quam cogitassent, at vero, inquebant:
vocem HYPOSTASIS in eadem significatio-

Sæculum IV. A. C. 362. *ne accipimus, qua vocem substantia, & credimus dari unicam, quia Filius est de substantia Patris, & natura unum, & idem est. Nam tantum unam dari Divinitatem, & unam naturam Divinam credimus, non vero naturam Patris, a qua natura Filii, & Spiritus S. distincta sit.* Qui tres hypostases admittebant eandem cum istis sibi esse de Divinitate sententiam fassi sunt, atque qui unam dicebant, illorum explicationem receperunt, atque utraque pars Ario, Sabellio, Paulo Samosateno, Valentino, Basilidi, & Manenti anathema dixerunt. Omnes Confessionem fidei Nicænam optimam esse, & exactissimam fatebantur, huic impostorum inhærendum, & ejus verba servan-

Soer. III. da. Coeterum vox Hypostasis antiquis *c. 7.* Philosophis, & bonis Græcorum Scriptoribus, saltem in hoc sensu, incognita erat, hancque Philosophi recentiores introduxerant, frequenter eam adhibentes pro verbo *ousia*, quod essentiam, aut substantiam significat. *Sup. I. X. s. 43.* Osius in Concilio, quod Alexandria tempore Constantini Magni egerat, hanc quæstionem tractaverat, at in Concilio Nicæno, quod statim secutum, de ea nulla mentio facta.

Ad Antioch. p. 578. In Concilio Alexandrino etiam de Mysterio Incarnationis quæstiones agitatae sunt. Postquam illi, qui hac super materia disputabant, fuere interrogati, his,

his, qui præsidebant, Auctoribus, in se-
 quentem sententiam consenserunt; JE-
 sum Christum ad Prophetarum ordinem
 non esse deprimendum, aut pro viro San-
 cto, qui ad finem sæculorum venisset, ha-
 bendum, quia de Prophetis simpliciter
 scriptum est, quod verbum Dei accepe-
 rint, de Jesu Christo autem dicitur, quod
 ipsum Verbum caro factum sit, & quod,
 cum in forma Dei esset, formam servi
 assumpserit, homo factus, & propter nos
 secundum carnem ex Maria natus sit;
 quod itaque per ipsum genus humanum
 plene, & perfecte a peccato liberatum, a
 morte redemptum, & in Regnum Cœ-
 lorum introductum sit. Confitebantur
 etiam, Salvatorem non habuisse corpus
 sine anima, sine sensu, sine cogitatione,
 neque hoc esse possibile, cum nobis non
 tantum salutem animæ, sed etiam corpo-
 ris attulerit. Cum esset vere Dei Filius,
 factus est quoque Filius hominis, atque
 Filius Dei unigenitus, etiam primogeni-
 tus inter multos fratres factus est. Quam-
 obrem Filius Dei, qui erat ante Abraham,
 non est alius, quam qui post Abraham ve-
 nit; qui Lazarum suscitavit a mortuis,
 non erat alius, quam qui quærebat, ubi
 Lazarus esset positus, idem erat, qui ut
 homo quærebat, ubi esset, & ut Deus,
 suscitavit ab inferis. Idem erat, qui in
 corpore exspuebat, ut homo, & qui Spi-
 ritu,

Sæculum IV.
 A. C. 362.

Joan. 8. 58.

Joan. 11.
 34.

Joan. 9. 6.

F 5

ritu,

Sæculum IV. ritu, ut Filius Dei cœcum a nativitate fa-
 A. C. 362. nabat; qui patiebatur in carne, ut loqui-
 1. Petr. 4. 1. tur S. Petrus, & ut Deus sepulchra ape-
 riebatur, & mortuos suscitabat. Qui de
 Incarnatione disputaverant, consense-
 runt, ut omnia, quæ de Christo in Evan-
 gelio legebantur, hoc modo explicarent.

Concilium Non erat nova hæc Doctrina, sed
 Alexandri- Traditioni Ecclesiasticæ, & Veterum scri-
 num. ptis consona. S. Irenæus, S. Clemens
 Socr. III. Alexandrinus, Apollinaris Hierapolita-
 e. 7. nus, qui regnante Marco Aurelio vive-
 Sup. IV. bat, & Serapion Antiochenus eadem scri-
 S. 4. Euf. pserant, nempe Verbum incarnatum ani-
 IV. hist. 33. mam habuisse. Idem Origenes scripse-
 Sup. l. VI. rat, & Concilium, ipsius tempore in cau-
 S. 12. sa Berylli Episcopi Bostrensis in Arabia
 Socr. III. celebratum, idem docuerat. S. Athanasius
 e. 8. in Concilio Alexandrino prælegit Apolo-
 Sup. XIII. giam, quam diu ante scripserat, ut iustas
 S. 47. fugæ suæ causas adversus Leontii Antio-
 cheni, & aliorum Arianorum criminatio-
 nes exponeret. Tandem Concilium ad
 ap. Athan. Luciferum, Cymacium Paltensem in Sy-
 to. 1. p. 5. ria, & Anatolium Eubœum, tunc Antio-
 to. 2. conc. chæ morantes, litteras dedit, quibus
 p. 810. actorum rationem reddebat; hæ litteræ
 quæ sub nomine epistolæ S. Athanasii ad
 Antiochenos notissimæ sunt, a S. Asterio
 Petrensi, & S. Eusebio Vercellensi Antio-
 chiam allatæ sunt.